

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Afganisztán

2011 januárjában az afgán parlament módosította a védjegy törvényt, aminek alapján a korábbi 36 hónap helyett 12 hónapon belül lehet törlési keresetet indítani egy lajstromozott védjegy ellen.

Ilyen keresetet bárki indíthat a Kereskedelmi Bíróságnál, és csatolni kell hozzá egy külföldi konzul által hitelesített meghatalmazást és egy korábbi lajstromozási vagy használati bizonylatot.

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa hat éven belül negyedik alkalommal tesz kísérletet a szabadalmi törvény átfogó felülvizsgálatára. A szenátus Jogi Bizottsága 2011. február 3-án 15:00 arányban jóváhagyott egy törvénytervezetet a szabadalmi rendszer alapos felülvizsgálatáról. A szenátus többségi vezetője, Harry Reid jelezte, hogy a szenátusnak szavazásra kívánja beterjeszteni a törvénytervezetet a február 28-án végződő elnöki szünnep után. Ezt követően a szenátus 2011 márciusának első hetében elfogadta a szabadalmi reformra vonatkozó törvénytervezetet, amelyet még a képviselőháznak is el kell fogadnia.

A szenátus által elfogadott törvénytervezet szerint az Egyesült Államokban is át fognak térni a feltalálói elvről a bejelentői elvre, bevezetik az engedélyezés utáni felszólalás rendszerét, lehetővé teszik bizonyos üzletimódszer-szabadalmak érvényességének a kétségbe vonását, valamint engedélyezés előtt harmadik személyek részére a bejelentésekre vonatkozó észrevételek megtételét.

Emellett a szenátusi törvénytervezet nagymértékben javít az Egyesült Államok Szabadalmi és Védhegyhivatala (USPTO) pénzügyi helyzetén, mert díjmegállapítási joggal ruházza fel, és megszünteti azt a gyakorlatot, hogy a beszédett illetekekből elvonjanak a hivataltól.

A jelenleg hatályos szabadalmi törvény szerint harmadik felek a szabadalmi bejelentés publikálását követő két hónap alatt hivatkozhatnak újdonságrontó anyagra. Emellett a szabadalom engedélyezése után többféle mechanizmus teszi lehetővé, hogy az USPTO felülvizsgálja a szabadalmat: az újbóli engedélyezés (*reissue*), az *ex parte* újbóli vizsgálat (*reexamination*) és az *inter partes* újbóli vizsgálat. Emellett egy szabadalom érvényességét és oltalmi körét felülvizsgálhatják a körzeti bíróságok is.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

A szenátus által jóváhagyott törvénytervezet az *inter partes* felülvizsgálat kezdeményezését a szabadalom engedélyezése utáni kilenc hónapra korlátozná. Emellett lehetővé tenné az engedélyezés utáni felülvizsgálati eljárást, amelynek alapján harmadik felek kérhetnék, hogy az USPTO érvénytelenség bizonyítása esetén törölje a szabadalom egy vagy több igénypontját. A javasolt eljárásban az USPTO igazgatójának azt kell megállapítania, hogy a kifogásolt igénypontok közül legalább egynek az esetében valószínűbb, hogy nem szabadalmazható, mint az, hogy szabadalmazható, szemben a jelenlegi korlátozó meghatározással, amely szerint a kérelemnek a szabadalmazhatósággal kapcsolatban egy lényeges új kérdést kell felvetnie a szabadalom bármelyik igénypontjával kapcsolatban.

Az elfogadott szenátusi törvényjavaslat új kiegészítő vizsgálati eljárást is létrehozna a megadott szabadalmak helyesbítésére, és a harmadik felek által benyújtható kérelmek határidejét az alábbi határidők közül a legkésőbbiig hosszabbítaná meg: *a)* az engedélyezési értesítés kiadása; *b)* a publikálás utáni hat hónap; vagy *c)* bármelyik igénypont első elutasításának az időpontja.

A képviselőház Igazságügyi Bizottságának elnöke, Lamar Smith képviselő 2011. április 5-én terjesztette elő a képviselőháznak a szabadalmi reformra vonatkozó törvénytervezetet, amely majdnem megegyezik a szenátus által elfogadott törvénytervezettel. Ha ezt a szenátus elfogadja, még az elnöknek is alá kell írnia.

Talán most végre sikerül megvalósítani a szabadalmi törvény régóta tervezett és várt reformját.

B) Az USPTO 2011. február 9-én az elővizsgálók számára irányelveket bocsátott ki arról, hogyan kell alkalmazni a határozottságra vonatkozó követelményt. Az irányelvek szerint:

- a)* Az igénypontoknak a legtágabb ésszerű értelmezést kell adni. Az igénypontok szavait világos jelentésükkel kell értelmezni, kivéve, ha az ilyen jelentés nem összeegyeztethető a leírással.
- b)* Ha az igénypont egynél több ésszerű értelmezéssel olvasható, nem helyes határozatlanság miatt elutasítani. Ha a védett tárgy határai nem világosak, az igénypont határozatlan.
- c)* Egy tág igénypont nem határozatlan csupán azért, mert széles tárgykört ölel fel.
- d)* A funkcionális nyelvezet gyanús lehet. A következő tényezőket kell figyelembe venni, amikor a funkcionális nyelvezetet határozatlanságra vizsgáljuk:
 - (i)* Világosan meg van-e jelölve az igénypont oltalmi köre?
 - (ii)* Az igénypont a találmány jól meghatározott határait adja-e meg, vagy pedig megoldott problémát vagy kapott eredményt?
 - (iii)* Egy szakember tudja-e, hogy az igénypontok milyen szerkezetet vagy lépéseket foglalnak magukban?
- e)* Amikor mértékkifejezéseket használnak, a leírás nyújt-e szabványt e mérték mérésére?
- f)* Ha egy szubjektív kifejezést használnak, a leírás ad-e valamilyen szabványt a kifejezés körének mérésére?

- g) Markush-igénypontok esetén szakember fel tudja-e mérni a Markush-csoport tagjait, és az igénypont tartalmaz-e helytelen fajtacsoportosítást?
- h) Az elővizsgálók a szabadalmi törvény 112. szakaszának 6. pontját alkalmazzák egy olyan igénypont korlátainak meghatározására,
- i) amely „eszköz” (*means*) vagy „lépés” (*step*) vagy szerkezetmódosítás nélküli, nem szerkezeti kifejezést használ;
 - ii) amely funkcionális nyelvezetet használ módosításra; és
 - iii) ahol a mondatot nem módosítja elegendő szerkezet, anyag vagy cselekvés a meghatározott funkció eléréséhez.
- i) Ha nem világos, hogy az igénypont a szabadalmi törvény 112. szakaszának 6. pontjára utal, helyes lehet a határozatlanságon alapuló elutasítás.
- j) Ha az igénypont a szabadalmi törvény 112. szakaszának 6. pontjára utal, a leírásnak világosan kapcsolnia kell a megfelelő szerkezetet, anyagot vagy cselekedeteket az igényelt funkcióhoz.
- k) Számítógépen alapuló „eszköz plusz funkció” korlátozások esetén a megfelelő szerkezet ne egy általános célú számítógép, hanem inkább egy sajátos célú olyan számítógép legyen, amely a kinyilvánított algoritmus elvégzésére van programozva.

Az új irányelvek 2011. február 9-én léptek hatályba, és minden szabadalmi bejelentésre vonatkoznak, amelyet ezen a napon, ezt megelőzően vagy ezt követően nyújtottak be.

A hivatal 2011. április 11-ig kért írásbeli megjegyzéseket ezekre az irányelvekre.

C) A *Novo Nordisk A/S* (Novo) v. *Caraco Pharmaceutical Labs* (Caraco)-ügyben, amelyben a Novo az RE 37 035 számú újból engedélyezett szabadalmának bitorlásával vádolta a Caracót, a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (CAFC) 2010. augusztus 11-én hozott döntést.

A CAFC döntése a Novónak kedvezett. A döntésből egy mondatot emelünk ki, amely igen jelentősnek tekinthető az amerikai szabadalmi joggyakorlat szempontjából: „Amikor egy határozatlan névelőt egy tagadószó előz meg és minősít, ... az „egy” jelentése „bármelyik” (... „a” means „any”).

D) Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága elfogadott meghallgatásra egy, a *Stanford University* (Stanford) és a svájci *Roche* gyógyszergyártó cég közötti peres ügyet, amelyet azért tartanak jelentősnek, mert befolyásolhatja az 1980. évi Bayh–Dole-törvényt. Ez utóbbi az akadémiai intézeteket feljogosítja arra, hogy megtarthatják a szabadalmi jogot olyan találmányokkal kapcsolatban, amelyeket szövetségi alapokból finanszíroztak.

Az ügy egy licencadási vitából származott a Stanford és a Roche között azzal kapcsolatban, hogy ki a tulajdonosa a Stanford által kidolgozott HIV-próbakészletre engedélyezett szabadalomnak.

A próbakészletet Mark Holodnny stanfordi professzor fejlesztette ki. Mint egyetemi kutatónak a szabadalmi önműködően átszállnak a Stanfordinra, csak hogy Holodnny szerződést kötött egy magáncéggel, amiből kifolyólag kétséges a tulajdonjoga.

Holodny annak idején a Stanfordon végzett posztdoktori munkát a *Cetus* biotechnológiai cégnél, és kidolgozott egy polimeráz-lánreakció (PCR-) technológiát. Az utóbbi alkalmazásának feltételeként aláírt egy megállapodást, amely a *Cetus*-ra ruházta a PCR-ből származó találmányi jogokat, amelyeket azóta megszerzett a Roche. Ezt a technológiát használta a Stanford HIV-próbakészletek létrehozására.

Amikor a Roche forgalmazni kezdett HIV-próbakészleteket Holodny stanfordi kutatása alapján, a Stanford beperelte arra hivatkozva, hogy bitorolja az egyetem szabadalmát. A körzeti bíróság döntése szerint Holodny megállapodása a *Cetus*-szal megszüntette a Stanfoddal szembeni kötelezettségeit. E döntés ellen a Stanford a CAFC-hez fellebbezett, amely 2009 októberében arra utasította az alsófokú bíróságot, hogy utasítsa el a Stanford keresetét.

Ezután a Stanford a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbezett arra hivatkozva, hogy az ügy a 30 éves Bayh–Dole-törvény érvényességét fenyegeti. Ezért a Legfelsőbb Bíróságnak arról kell döntenie, hogy ez a törvény csupán az egyetemen folytatott sajátos kutatásokra vonatkozik, vagy pedig a tantestület tagjai által végzett valamennyi kutatásra.

A Stanford azzal érvel, hogy az egyetemek számtalan találmányának tulajdonjoga veszélybe kerülhet, ha veszít az ügyben. Az Obama-adminisztráció és számos vezető egyetem eljuttatott az Legfelsőbb Bíróságnak egy, a Stanford fellebbezését támogató levelet.

A Legfelsőbb Bíróság döntése az ügyben 2011 második felében várható.

E) A *Solvay S.A.* (*Solvay*) egy 1995. október 23-án benyújtott bejelentése alapján szabadalmat kapott az USPTO-tól pentafluorpropán előállítására. E szabadalma alapján a *Solvay* bitorlási pert indított a *Honeywell Speciality Materials LLC* (*Honeywell*) ellen.

A *Honeywell* azzal védekezett, hogy a *Solvay* szabadalma az amerikai szabadalmi törvény 102(g)(2) pontja alapján érvénytelen, mert nem a *Solvay*-szabadalom bejelentője volt a szabadalom tárgyának első feltalálója. A *Honeywell* ugyanis egy oroszországi kutatócsoport munkája révén bizonyíthatóan már 1994 júliusában ismerte a szabadalmazott eljárást, de arra csak a *Solvay* elsőbbségi időpontja után nyújtott be az Egyesült Államokban szabadalmi bejelentést.

Az ügy végül a Szövetségi Fellebbezési Bírósághoz került, amely 2010. október 13-i döntésében kimondta, hogy a *Honeywell* bejelentője nem tekinthető első feltalálónak, mert a találmányt az orosz kutatócsoport hozta korábban létre, és a *Honeywell* azt csupán felhasználta.

F) Az *Uniloc*, egy szingapúri biztonsági cég bitorlási pert indított a *Microsoft* ellen, azt állítva, hogy az utóbbi cég használta szoftveraktiválásra vonatkozó szabadalmazott technológiáját, amely a felhasználókat az internethez kapcsolja szoftverük ellenőrzése céljából, mielőtt engedélyt kapnának annak használatára, ami megakadályozza, hogy ugyanazt a programot összetett számítógépeken használják.

Az első ítélet 2007-ben a *Microsoft* számára volt kedvező. Az *Uniloc* fellebbezést nyújtott be, és 2008-ban az ügy egy részének újbóli vizsgálatát kényszerítette ki. 2009 áprilisában egy

esküdtszék azt találta, hogy a Microsoft szándékosan bitorolta az Uniloc szabadalmát, ami miatt a Microsoftot 388 millió USD kártérítés fizetésére kötelezte.

Bár az Uniloc eredetileg 565 millió USD kártérítést követelt, az esküdtszék a kártérítés összegét a 25%-os ökölszabályra alapozta. Ezt az elvet használták annak az ésszerű licenrdíjmértéknek a megközelítésére, amelyet egy szabadalmazott termék gyártója kész lenne felajánlani a szabadalmas számára egy feltételezett tárgyalás alkalmával, ha törvényesen kötöttek volna licenrszerződést.

A Microsoft a CAFC-hez nyújtott be fellebbezést, amely megállapította, hogy a Microsoft bitorolta az Uniloc kalózkodás elleni technológiára vonatkozó szoftverszabadalmát, de a bitorlás nem volt szándékos.

A CAFC azt is megállapította, hogy a 25%-os ökölszabály „alapvetően téves eszköz egy feltételezett tárgyaláson a licenrdíj megállapításához”, mert az egy elvont és nagyrészt elméleti konstrukció, amely nem elégíti ki az alapvető követelményeket, és új tárgyalást rendelt el a kártérítés összegének megállapítására.

A Microsoft elégedett a döntéssel, mert az „a végét jelentheti a rossz módszerre alapozott, ésszerűtlen és túlméretezett kártérítések megállapításának”.

G) A *Ford Motor Co.* (Ford) a Detroiti Körzeti Bíróságnál bitorlási pert indított a *Ferrari* ellen, mert az a legújabb formula I-es versenykocsiját „F150” névvel használja, és ezzel bitorolja a Ford F-150 jelű kisteherautóinak védjegyét.

A gépkocsiiparban általános gyakorlat, hogy a gyártók együtt használják a márka- és a modellnevet, amikor egy sajátos járműre utalnak (például BMW X5, Audi TT vagy Jaguar XF). Általános gyakorlat azonban az is, hogy sok kocsi rajongó gyakran csak a modellnevet (például „az X5”, „a TT” vagy „az XF”) használja.

A perben a Ford azt kifogásolta, hogy a Ferrari új versenykocsiját azért nevezte „F150”-nek, hogy hasznot húzzon abból a lényeges goodwillből, amelyre a Ford az F-150-es kisteherautóval kapcsolatban tett szert. Válaszában a Ferrari kifejtette, hogy saját versenykocsija a soron következő formula I-es versenyen nem téveszthető össze a kereskedelemben kapható bármilyen egyéb típusú járművel, és olyan benyomást sem kelthet, hogy kapcsolata lenne az országúti járművek bármilyen márkájával. Közölte továbbá, hogy versenykocsijukat Olaszország egyesülésének 150. évfordulója tiszteletére nevezték el.

Végül a Ford és a Ferrari megegyezett, és a Ferrari hozzájárult, hogy gépkocsiját a hivatalos „Ferrari 150 Italia” névvel fogja használni.

Argentína

Uruguayból belépett egy hamisított árukat szállító kamion Argentínába. A szállító cég képviselője azt közölte, hogy az árut Paraguayba kívánják továbbítani. A vámhatóság a szállítmányt lefoglalta annak ellenére, hogy a parnai Szövetségi Fellebbezési Tanács szerint az átmenő árukra nem vonatkozik a szabadalmi törvény tilalma.

Az ügy a Legfelsőbb Bíróság elé került, mert a szövetségi államügyész szerint fennállt a közvetlen import lehetősége.

A Legfelsőbb Bíróság szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni törvénytelen – az adott esetben hamisított kínai – áruknak az országba való bevitelét, ami a tranzitárakra vonatkozó kivételezés ellenére is lehetőséget nyújt a csempészésre. Az importra vonatkozó szabályok elemzése alapján a Legfelsőbb Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az egyik országból egy másik országba hamisított árukat szállító járművet olyannak kell tekinteni, mint amely nem Paraguayba, hanem Argentínába szállít hamisított árukat, mert a szállítványozó cégnek az volt a célja, hogy elkerülje a vámellenőrzést azzal az érveléssel, hogy az áru tranzitárúnak tekintendő. Így a Legfelsőbb Bíróság elítélte a szállítványozó céget hamisított áruknak az országba való beviteléért, annak ellenére, hogy az árut tranzitárúnak tüntették fel.

Brazília

A Brazil Iparjogvédelmi Intézet 2010-ben 129 620 védjegybejelentést kapott, ami a 2009. évi 111 724 bejelentéshez képest 16%-os növekedést jelent. A védjegybejelentések számának ilyen jelentős növekedéséhez hozzájárult az elektronikus bejelentési rendszer bevezetése, ami a védjegy-bejelentési eljárást gyorsabbá és olcsóbbá tette.

Bulgária

A) Bulgáriában 2011. március 10-én védjegyekre és földrajzi árujelzőkre vonatkozóan módosított törvény lépett hatályba.

Az új törvény szerint elektronikus úton is be lehet nyújtani védjegybejelentéseket.

A védjegybejelentéseket hivatalból csak abszolút lajstromozásgátló okokra vizsgálják, és ha a bejelentés megfelel ezeknek, valamint a formai követelményeknek, a szabadalmi hivatal hivatalos lapjában közzéteszik. Ezt követően három hónapon belül bármilyen természetes vagy jogi személy feltétlen kizáró okok miatt írásban megjegyzéseket tehet a védjegy lajstromozása ellen, de a megjegyzést tevő fél nem vesz részt az eljárásban. A megjegyzéseket közlik a bejelentővel, aki azokra írásban válaszolhat.

Korábbi védjegyek tulajdonosai és kizárólagos használati jogosultjai, valamint korábbi jogokkal rendelkező egyéb személyek a védjegybejelentés publikálását követő három hónapon belül viszonylagos kizáró okok alapján felszólalhatnak a védjegy lajstromozása ellen.

A nemzetközi lajstromozás elleni felszólalást a nemzetközi lajstromozásnak a hivatal közlönyében való publikálásától számított 6. és 9. hónap között kell benyújtani.

Ha nem nyújtottak be felszólalást, vagy pedig azt teljesen vagy részben elutasították, a védjegyet lajstromozzák.

Megváltoztak a törlési eljárás szabályai is, ha a rosszhiszemű lajstromozásról bírósági döntés született. Ha egy törlési keresetet a bírósági döntés másolatával együtt nyújtanak be a szabadalmi hivatalnál, a törlési kereset másolatát nem küldik meg a védjegytulajdonosnak, és a hivatal gyorsított eljárásban folytatja le a törlési eljárást.

B) Bulgáriában 2011. február 12-én módosított ipariminta-törvény lépett hatályba.

Az új törvény szerint az ipariminta-bejelentéseket alaki vizsgálatnak vetik alá, továbbá megvizsgálják, hogy nem ütköznek-e közrendbe vagy közérkölcsebe. Ha a bejelentés kielégíti a törvényes követelményeket, az elővizsgáló lajstromozási döntést hoz, és az ipari mintát publikálják a hivatalos közlönyben. A módosított lajstromozási eljárás megfelel az ipari mintákra vonatkozó 6/2002 számú tanácsi rendeletben foglaltaknak.

Mínt hogy a szabadalmi hivatal az ipari minták újdonságával kapcsolatban már nem végez hivatalból vizsgálatot, az ipari minták bejelentői és tulajdonosai felelősek az újdonságvizsgálat elvégzéséért.

Módosították a díjfizetésre vonatkozó rendelkezéseket is. Ha a bejelentési és a lajstromozási illetéket nem fizetik be a törvényben előírt egy hónapon belül, kétszeres díj fizetése ellenében pótlásra van lehetőség.

Egy ipari minta bejelentője a bejelentéssel egyidejűleg kérheti, hogy a lajstromozott minta publikálását a bejelentés napjától vagy – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjától számított 30 hónappal halasszák el.

Ipariminta-bejelentéseket is be lehet elektronikus úton nyújtani.

Európai Bíróság

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2010. augusztusi számának *Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről* című cikke „Németország” alcímű részében hírt adtunk arról, hogy a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság egy őssejtekre vonatkozó szabadalom kapcsán számos kérdést intézett az Európai Bírósághoz (European Court of Justice, ECJ). E kérdésekre az ECJ 2011. március 10-én tette közzé döntésnek tekinthető válaszait.

Először a biotechnológiai irányelv vonatkozó rendelkezéseit foglaljuk össze.

„1. Nem szabadalmazhatóknak kell tekinteni az olyan találmányokat, amelyek kereskedelmi hasznosítása közrendbe vagy közérkölcsebe ütközik; a hasznosítást azonban nem kell ilyennek tekinteni csupán azért, mert azt törvény vagy rendelet tiltja.

2. Az 1. szakasz alapján különösen a következőket kell nem szabadalmazhatóknak tekinteni ... c) humán embriók alkalmazása ipari vagy kereskedelmi célokra.”

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság úgy érezte, hogy nagyobb mértékű jogi tisztaságra van szükség a „humán embrió” és a „humán embriók felhasználása ipari és kereskedelmi célokra” kifejezés értelmezésével kapcsolatban. Ezért különösen azt a kérdést tekintette fontosnak, hogy a „humán embrió” felöleli-e a fejlődés összes szakaszát, kezdve az óvum megtermékenyítésével, vagy pedig egy bizonyos fejlődési szakasz elérésére van-e szükség; és vajon

egy megtermékenyítetlen emberi óvumból vagy egy blasztocitából származó összejetet még embriónak kell-e tekinteni?

Az ECJ döntését közlő főtanácsnok megerősíti, hogy egy olyan találmány nem lehet szabadalmazható, ahol a műszaki eljárás alkalmazása, amelyre az igényelt találmány vonatkozik, humán embriók elpusztítását vagy azok alapanyagként való felhasználását teszi szükségessé, még akkor sem, ha ennek az eljárásnak a leírása nem tartalmaz semmiféle utalást humán embriók használatára. A humán embriók ipari vagy kereskedelmi célokra való felhasználásának szabadalmazása azonban nem tiltott az irányelv szerint akkor, ha a találmány csupán gyógyászati vagy diagnosztikai célokat szolgál, amelyek az alkalmazott humán embrióra nézve hasznosak – például amikor egy rendellenes formát korrigálnak, és megjavítják annak túlélési esélyeit.

A kérdés műszaki részleteivel kapcsolatban a főtanácsnok a következő megfigyeléseket tette.

A totipotens sejtek, amelyek a gaméták fúziója után jelennek meg, és ebben az alakban csupán a fejlődés első napjaiban léteznek, azzal a lényeges vonással rendelkeznek, hogy magukban hordozzák az emberi lényvé való fejlődés teljes képességét. Így ezek a sejtek, mint-hogy az emberi test első szakaszát képviselik, jogilag embrióként osztályozandók, amelyek szabadalmazhatóságát ki kell zárni. Ezért ez a meghatározás olyan megtermékenyítetlen óvumokra vonatkozik, amelyekbe egy érett sejt sejtanyagát transzplantálták, valamint olyan megtermékenyítetlen óvumokra, amelyek osztódását partenogenezissel stimulálták, amennyiben ilyen utakon totipotens sejteket kapnának.

Hasonlóképpen szintén embriónak kell tekinteni a fejlődés blasztocita szakaszát, amelyet a pete a megtermékenyítés után mintegy öt nappal ér el, minthogy a főtanácsnok szerint az emberi méltóság elve, amelyre az irányelv utal, olyan elv, amelyet nemcsak létező emberi személyekre, így egy megszületett gyermekre kell alkalmazni, hanem az emberi testre is fejlődésének első szakaszától, vagyis a megtermékenyítéstől kezdve.

Ezzel szemben az elkülönítetten vett pluripotens embrionális összejek nem esnek az embrió meghatározása alá, mert egyénileg már nem képesek teljes emberi lényvé fejlődni: „csupán” differenciálódnak az emberi test részeit képező különböző szervekké. Azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni ezeknek az embrionális összejeknek az eredetét. Az a tény, hogy az emberi test fejlődésének bizonyos szakaszából származnak, önmagában nem jelent problémát, feltéve, hogy eltávolításuk nem eredményezi az emberi test elpusztítását fejlődésének abban a szakaszában, amikor az eltávolítást végzik.

Bár az Európai Szabadalmi Hivatal nem kötik az ECJ döntései, az várható, hogy figyelembe fogja venni ezt a döntést és az abban foglalt világos műszaki útmutatást.

B) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) elutasított egy kérelmet az „a” betűnek a 33. áruosztályban (alkoholos italok) való lajstromozása iránt. Az elutasítást a BPHH azzal indokolta, hogy a lajstromoztatni kívánt betű nélkülözi a megkülönböztető jelleget. Az elutasítást megerősítette a BPHH fellebbezési tanácsa is.

Ezután a bejelentő az Európai Unió Általános Bíróságához (EUGC, akkor még Court of First Instance) fordult, amely megsemmisítette a fellebbezési tanács döntését, és az ügyet 2009. augusztus 29-én visszaküldte a BPHH-nak. Megállapította, hogy a BPHH nem végzett megfelelő vizsgálatot, mert az elutasítást sejtésre és találgatásra alapozta.

Ezután a BPHH az Európai Bírósághoz (European Court of Justice, ECJ) nyújtott be fellebbezést, ahol lényegileg azzal érvelt, hogy egyetlen betűből álló védjegy vonatkozásában meg van engedve, hogy a megkülönböztetőképesség vizsgálatát általános feltevések alapján végezzék, amelyeket az ECJ egyszínű védjegyek és termékalakok vonatkozásában alapozott meg; ezért nincs szükség sajátosan figyelembe venni azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre a lajtmozgást kérték.

Az ECJ a saját esetjogára hivatkozva is elutasította a BPHH érvelését: „Ilyen vonatkozásban rá kell mutatni, hogy bár az esetjog alapján nyilvánvaló, hogy a bíróság bizonyos kategóriákba tartozó jelekről elismerte, hogy azok első rátekintésre kezdetben valószínűleg kevésbé bírnak megkülönböztető jelleggel, azonban az ECJ nem mentette fel a védjegyhatóságokat azon kötelezettség alól, hogy a tények alapján folytassanak vizsgálatot az ilyen jelek megkülönböztető jellegével kapcsolatban.” Ezért – különösen, mert nehezebb lehet egyetlen betűből álló védjegyek esetén megállapítani a disztinktív jelleget – a BPHH-nak a tények alapján meg kell határoznia, hogy a kérdéses jel képes-e megkülönböztetni különböző árukat és szolgáltatásokat, a vizsgálatot ezekre az árukra és szolgáltatásokra összpontosítva.

A BPHH-nak azt az érvét, hogy a védjegyvizsgálat mindig *a priori* vizsgálat volt, a piacon való tényleges használatra tekintet nélkül, szintén elutasította az ECJ. Hasonlóképpen elutasította a BPHH-nak azt az érvét is, hogy az abszolút okok vizsgálatánál a bizonyítás terhe nem a hivatalon, hanem a bejelentőn van, akinek sajátos érveket kell ilyen vonatkozásban előadnia.

A fentiek alapján az ECJ 2010. szeptember 9-én kelt döntésével a BPHH fellebbezését megalapozatlannak találta, és ezért elutasította.

Európai Szabadalmi Bíróság

Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2011. áprilisi számának *Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről* című cikke „Európai uniós szabadalom” alcímű részében említettük, hogy az Európai Unió 25 tagországa megerősített együttműködési javaslatot terjesztett az Európai Bizottság elé. Ehhez a javaslathoz Olaszország és Spanyolország kivételével mind a 25 uniós tagország csatlakozott. Az Európai Tanács minősített többséggel elfogadta a megerősített együttműködés tervezetét, majd 2011. február 15-i ülésén az Európai Parlament is elfogadta a javaslatot.

Az Európai Bíróság 2011. március 8-án hozta nyilvánosságra véleményét az Európai Unió Tanácsa által 2010. július 6-án benyújtott kérelem alapján. Az Európai Bíróság teljes tanácsban, V. Skouris elnökle mellett, 23 bíró jelenlétében adta ki véleményét, miután előzőleg zárt ülésen meghallgatta P. Mengozzi első főtanácsnokot és a hét többi főtanácsnokot.

Az Európai Bíróság véleményének bevezető része megállapítja, hogy a megkötendő nemzetközi megállapodástervezet egy, az európai és uniós szabadalmakkal kapcsolatos jogvitákra illetékes olyan bíróságot hozna létre, amely egy központi egységből, valamint helyi és regionális szintű egységekből álló elsőfokú bíróságból és egy, az elsőfokú bíróság által hozott határozatokkal szembeni fellebbezések elbírálására illetékes fellebbviteli bíróságból állna. Az Európai Szabadalmi Bíróság további harmadik szerve egy közös hivatal lenne.

A megállapodástervezet 15. cikkének rendelkezései szerint az Európai Szabadalmi Bíróságnak a jogi személyek által indított számos keresetre kizárólagos hatásköre lenne a szabadalmak területén. E hatáskör kiterjedne többek között a szabadalombitorlással kapcsolatos keresetekre, a nemleges megállapítás iránti keresetekre, a megsemmisítés iránti keresetekre, illetve a szabadalmak megsemmisítésével kapcsolatos viszontkeresetekre és ellenkérelmekre, valamint a találmánynak a szabadalom megadása előtti használatával kapcsolatos keresetekre. Ennyiben a szerződő államok bíróságai meg lennének fosztva e hatásköreiktől, és csupán azok a hatásköreik maradnának meg, amelyek nem tartoznának az Európai Szabadalmi Bíróság kizárólagos hatáskörébe.

Az Európai Szabadalmi Bíróság döntéshozatali kérdésekben megfosztaná a nemzeti bíróságokat az Európai Bírósághoz fordulás lehetőségétől is. Emellett a tervezet 14a. cikkének megfelelően jogosult lenne az uniós jog értelmezésére és alkalmazására.

Az Európai Szabadalmi Bíróság jellemzőivel kapcsolatban a vélemény hangsúlyozza, hogy e bíróság az Unió intézményi és bírósági rendszerének keretén kívül helyezkedne el.

Amikor az uniós jogot valamely nemzeti bíróság sérti meg, a sértett fél jogosult az Európai Bírósághoz fordulni az érintett tagállam tekintetében e kötelezettségszegés megállapítása céljából. Ugyanakkor az Európai Szabadalmi Bíróság valamely olyan határozata, amely esetleg sértené az uniós jogot, nem képezhetné kötelezettségszegési eljárás tárgyát, és semmiféle vagyoni felelősséget sem vonna maga után valamely tagállam vagy tagállamok irányában.

A fentiekből következik, hogy a tervezett megállapodás megfosztaná a tagállami bíróságokat az uniós jog értelmezésére és alkalmazására vonatkozó hatáskörüktől, valamint az Európai Bíróságot attól a hatáskörétől, hogy előzetes döntéshozatali eljárás keretében megválaszolja az előbbi bíróságok által elé terjesztett kérdéseket, mert egy olyan nemzetközi bíróságnak adna kizárólagos hatáskört a jogi személyek által indított keresetek jelentős részének elbírálására az uniós szabadalom területén, valamint ezen a területen az uniós jog értelmezésére és alkalmazására, amely bíróság az Unió keretén kívül helyezkedik el. Ebből kifolyólag a tervezett megállapodás aránytalanul megváltoztatná a Nizzai és a Lisszaboni Szerződés által az uniós intézmények és a tagállamok részére megadott azon hatásköröket, amelyek alapvető fontosságúak az uniós jog jellegének megőrzéséhez.

A fenti indokok alapján az Európai Bíróság teljes ülése úgy határozott, hogy a szabadalmi jogviták rendezésének egységes rendszere létrehozásáról szóló tervezett megállapodás nem egyeztethető össze az európai uniós szerződések rendelkezéseivel.

Az Európai Bíróság bírának ez a negatív véleménye tehát más okokra vezethető vissza, mint a főtanácsnokok 2010 augusztusában kiszivárogtatott negatív véleménye. Mint erről korábban beszámoltunk, az utóbbi szerint a szabadalmi jogviták rendezésére szolgáló egységes rendszer, vagyis annak létrehozásáról szóló tervezett megállapodással szembeni legfőbb kifogás az volt, hogy nem biztosítja az uniós polgárok számára az alapvető védekezési jogot. Ezzel szemben az Európai Bíróság bírának mostani negatív véleménye lényegileg azon alapszik, hogy a tervezett szerződés megfosztaná bizonyos hatásköröktől a tagállami bíróságokat, valamint az Európai Bíróságot.

Az Európai Bizottság 2011. március 9-én, tehát az Európai Bíróság véleményének publikálását követő napon üdvözölte annak véleményét, és kiadott közleményében bejelentette, hogy azt nagyon gondosan fogja tanulmányozni annak érdekében, hogy a tagállamokkal együttműködve megtalálja a megfelelő megoldásokat. Ez annál is inkább várható, mert a nagy nyugati iparvállalatok, amelyeknek igen komoly anyagi érdekük fűződik a szabadalmi jogviták rendezését célzó egységes rendszer létrehozásához, e cél elérése érdekében nagy valószínűséggel fokozott erővel fogják folytatni lobbitevékenységüket.

Az Európai Bíróság negatív véleményéről az Európai Bizottság azt is kijelentette, hogy az nem befolyásolhatja a megerősített együttműködési egyezményen alapuló egységes európai szabadalmat. Azt azonban jelenleg még nem lehet látni, hogy az egységes szabadalmi pereskedési rendszer hiánya hogyan fogja befolyásolni az egységes európai szabadalom használatát az ipar által.

Az Európai Bizottság nyilvánvalóan olyan megoldás létrehozására törekszik, amely figyelembe veszi mind a főtanácsnokok, mind a bírák negatív véleményét. Ennek következtében az Európai Szabadalmi Bíróság létrehozására vonatkozó megállapodás megvalósítása egyelőre bizonytalanra vált.

Az Európai Unió Versenyképességi Tanácsa 2011. március 10-én úgy döntött, hogy zöld utat ad a megerősített együttműködésnek annak ellenére, hogy Olaszország és Spanyolország abban nem vesz részt. Ennek alapján elfogadott egy olyan határozatot, amely felhatalmazást ad az egységes európai szabadalom létrehozását célzó megerősített együttműködés elindítására. Így a megerősített együttműködéshez csatlakozott 25 tagállam létre kívánja hozni az egységes uniós szabadalmat, amit a brüsszeli ülésen az elnöklő Cséfalvay Zoltán, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára jelentett be.

A határozat ismerteti, hogy az Európai Bizottság két rendeletet fog megalkotni: egyet az egységes szabadalom létrehozásáról együttes döntéssel, és egyet a nyelvi rendszerről konzultációs eljárással. A rendelet publikálása rövidesen várható, és így az egységes európai szabadalom egy további lépéssel közeledik a megvalósításhoz.

Lehetséges, hogy Olaszország és Spanyolország az Európai Bíróság előtt meg kívánja támadni az eljárást. Ezért az Európai Bizottság tovább folytatja a megbeszéléseket e két országgal, mert amúgy sem lenne szerencsés, ha az Unión belül eltérő jogi rendszerek lennének érvényben.

Európai Szabadalmi Hivatal

Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Kibővített Fellebbezési Tanácsa (Enlarged Board of Appeal) 2010. december 10-én G 1/08 számú döntésében megállapította, hogy egy olyan növénytermesztési eljárás, amely ivaros keresztezésen alapszik, nem szabadalmazható, ha csak nem tartalmaz olyan, műszaki jellegű további lépést, amely a termesztett növény egy jellemzőjét módosítja, vagy abba egy új jellemzőt iktat be.

A Kibővített Fellebbezési Tanács döntése két műszaki fellebbezési tanács által a T 83/05, illetve a T 1242/06 számú ügyben tett két felterjesztést egyesítette: az egyik ügyben a Kibővített Fellebbezési Tanácsnak azt kellett eldöntenie, hogy egy brokkoli keresztezésére és szelektálására vonatkozó eljárás szabadalmazható-e, míg a másik ügy hasonló kérdésre vonatkozott paradicsommal kapcsolatban.

A Kibővített Fellebbezési Tanács döntése az Európai Szabadalmi Egyezmény 53(b) szakaszának értelmezését kívánta; ez a szakasz kimondja, hogy nem engedélyezhető szabadalom növény- vagy állatfajtákra vagy lényegileg biológiai eljárásokra növények vagy állatok előállítása céljából; kivételt képeznek a mikrobiológiai eljárások és azok termékei.

A T 83/05 ügyben a műszaki fellebbezési tanács a következő kérdéseket tette fel.

1. Egy növények előállítására szolgáló olyan, nem mikrobiológiai eljárás, amely növénykeresztelési és -szelektálási lépéseket tartalmaz, megkerüli-e az ESZE 53(b) szakaszát csupán azért, mert további lépésként vagy a keresztezési és szelektálási lépések részeként egy műszaki jellegű további jellemzőt tartalmaz?

2. Ha az 1. kérdésre a válasz negatív, milyen kritériumok alapján lehet megkülönböztetni a nem mikrobiológiai növénytermesztési eljárásokat, amelyek az ESZE 53(b) szakasza alapján ki vannak zárva a szabadalmi oltalomból, a nem kizártaktól?

A T 1242/06 ügyben a műszaki fellebbezési tanács a következő kérdéseket tette fel:

1. Egy növények előállítására szolgáló, nem mikrobiológiai eljárás, amely keresztezési és szelektálási lépésből áll, az ESZE 53(b) szakasza általi kizárás alá esik-e, ha ezek a lépések olyan jelenségeket tükröznek, és olyan jelenségeknek felelnek meg, amelyek emberi beavatkozás nélkül a természetben előfordulhatnak?

2. Ha az 1. kérdésre a válasz negatív, egy növények keresztezéséből és szelektálásából álló lépéseket tartalmazó eljárás növények előállítására megkerüli-e az ESZE 53(b) szakasza szerinti kizárást csupán azért, mert a keresztezési és szelektálási lépések bármelyikének részeként egy műszaki jellegű további vonást tartalmaz?

3. Ha a válasz a 2. kérdésre negatív, milyen követelmények alapján lehet megkülönböztetni az ESZE 53(b) szakaszának megfelelően a szabadalmi oltalomból kizárt, nem mikrobiológiai növénytermesztési eljárásokat a ki nem zártaktól?

Döntésében a Kibővített Fellebbezési Tanács annak a nézetének adott kifejezést, hogy a törvényalkotó nem kívánta szabadalmazhatóvá tenni azokat a növénynevelési eljárásokat, amelyekben a felhasznált műszaki rendszabályok csupán olyan eszközök, amelyek segítenek

megvalósítani egyébként biológiai erőkon alapuló növénytermesztési eljárásokat. Az ESZE szerint az ilyen műszaki eszközök önmagukban szabadalmazhatók, de nem ilyenek azok a biológiai eljárások, amelyekben azokat felhasználják. Ezért egy olyan növénytermesztési eljárás, amely teljes genomok ivaros keresztezésén és azt követő szelektáláson alapszik, ahol a humán beavatkozás, ideértve műszaki eszközök szolgáltatását, csupán arra szolgál, hogy lehetővé tegye vagy segítse az eljárási lépések végrehajtását, a szabadalmazhatóságból kizárt marad, minthogy az ESZE 53(b) szakasza alapján „lényegileg biológiai” jellegű.

A Kibővített Fellebbezési Tanács azonban arra is rámutat, hogy ha egy ivaros keresztezésből és szelektálásból álló eljárás olyan, műszaki jellegű további lépést is magában foglal, amely a növény genomjába úgy visz be vagy úgy módosít egy tulajdonságot, hogy annak bevitele vagy módosítása nem az ivaros keresztezéshez kiválasztott növények génjeinek a keresztezéséből származik, akkor ez az eljárás kilép a növénytermesztés azon köréből, amelyet a jogalkotó ki akart zárni a szabadalmazásból. Ezért az ilyen eljárás nincs kizárva a szabadalmazásból az ESZE 53(b) szakasza alapján.

A Kibővített Fellebbezési Tanács kimondja, hogy a fentiek csak akkor érvényesek, amikor az ilyen további lépést az ivaros keresztezés és szelektálás lépésein belül hajtják végre, függetlenül az ismétlések számától. Egyébként az ivaros keresztezési és szelektálási eljárásnak az ESZE 53(b) szakasza alapján a szabadalmazásból való kizárását meg lehetne kerülni egyszerűen olyan lépések hozzáadásával, amelyek nem tartoznak magához a keresztezési és szelektálási eljáráshoz, minthogy „folyásiránnyal szembeni” lépések, amelyek a keresztezni kívánt növény(ek) előállításával foglalkoznak, vagy pedig „folyásiránnyal megfelelő” lépések, amelyek az ilyen keresztezési és szelektálási eljárásból származó növény további kezelését jelentik. Ezért amikor azt kívánjuk meghatározni, hogy egy eljárás az ESZE 53(b) szakasza alapján ki van-e zárva a szabadalmazhatóságból, figyelmen kívül kell hagyni az olyan további műszaki lépéseket, amelyeket a keresztezési és szelektálási eljárás előtt vagy után végeznek. A megelőző vagy következő lépésekre a szabadalmi oltalom elnyerhető.

A fenti megfontolások után a Kibővített Fellebbezési Tanács a következő válaszokat adta a számára feltett kérdésekre.

1. A növények termesztésére szolgáló olyan, nem mikrobiológiai eljárás, amely a növények teljes genomjának ivaros keresztezési lépéseiből és ezt követően a növények szelektálásából áll, elvileg ki van zárva a szabadalmazásból, minthogy az ESZE 53(b) szakaszának értelmében „lényegileg biológiai” jellegű.

2. Egy ilyen eljárás nem kerüli meg az ESZE 53(b) szakasza szerinti kizárást csupán azért, mert a keresztezés és kiválasztás egy további lépését vagy egy ilyen lépés egy részét olyan műszaki jellegű lépésként tartalmazza, amely arra szolgál, hogy lehetővé tegye vagy elősegítse a növények teljes genomjának ivaros keresztezésére szolgáló lépések elvégzését vagy ezt követően a növények szelektálását.

3. Ha azonban egy ilyen eljárás az ivaros keresztezési és szelektálási lépéseken belül egy olyan műszaki jellegű további lépést tartalmaz, amely önmagában úgy visz be egy tulajdon-

ságot a természetett növény genomjába, vagy úgy módosít egy tulajdonságot abban, hogy a tulajdonság bevitele vagy módosítása nem az ivaros keresztezéshez kiválasztott növények génjeinek a keresztezését eredményezi, akkor az eljárás az ESZE 53(b) szakasza alapján nincs kizárva a szabadalmazásból.

4. Annak vizsgálatakor, hogy egy ilyen eljárás ki van-e zárva a szabadalmazhatóságból, mert az ESZE 53(b) szakasza szerint „lényegileg biológiai” jellegű, nem lényeges, hogy egy műszaki jellegű lépés új vagy ismert, egyszerű vagy lényegi megváltoztatása egy ismert eljárásnak, előfordul vagy előfordulhat-e a természetben, vagy hogy a találmány lényege abban rejlik-e.

Az Európai Unió Általános Bírósága

Az Európai Bizottság 2010. június 15-i döntésével 46 millió euró büntetést szabott ki az AstraZeneca gyógyszergyártó cégre. Ezt a döntést az Európai Unió Általános Bírósága (General Court of the European Union, EUGC) 2010. július 1-jei döntésével lényegileg megerősítette, de csökkentette a pénzbírság összegét.

Az Európai Bizottság azért büntette meg az AstraZenecát, mert gyomorfekély-ellenes Losec gyógyszere oltalmi idejének kiegészítő oltalmi tanúsítvánnyal való meghosszabbításához félrevezető adatokat közölt az angol, a belga, a dán, a holland, a német és a norvég szabadalmi hivattal, és így visszaélt a gyógyszerpiacon élvezett monopólium helyzetével, megátolva vagy késleltetve a generikus Losec piacra vitelét. Ezt megerősítette az EUGC is.

Emellett az AstraZeneca visszavonni szándékozott a Losec gyógyszer forgalombahozatali engedélyét kapszulák alakjában Dániában, Norvégiában és Svédországban, hogy késleltesse és bonyolítsa a generikus gyógyszerek forgalomba hozatalát, továbbá hogy gátolja a párhuzamos importokat. Az Európai Bizottság azonban nem tudta bizonyítani, hogy a Losec kapszulák forgalombahozatali engedélyének visszavonása alkalmas lett volna a párhuzamos importok korlátozására, ezért az EUGC csökkentette az Európai Bizottság által kirótt pénzbírságot.

Franciaország

A *Finance Sélection* (Sélection) v. *Capdevielle*-ügyben a Párizsi Fellebbezési Bíróság 2010. október 1-jén hozott döntésével megerősítette, hogy a kulcsszavak megvásárlása a kereskedelmi tevékenység folyamán védjegyhasználatnak minősül, és a tisztességtelen verseny tiltó törvénybe is ütközhet. A doménnevek tartalékolása azonban anélkül, hogy használnák azokat, nem tekinthető védjegyhasználatnak, bár a tisztességtelen versenybe ütköző cselekedetet képezhet.

A *Linxea SARL* (*Linxea*), a francia LINXEA ábrás védjegyet birtokló David Capdevielle által alapított francia biztosítási cég az említett védjegyet többek között biztosítási tevékenységekre lajstromoztatta.

A Sélection, egy másik francia biztosítási cég 24 doménnevet lajstromoztatott, közöttük a LINXEA védjegyet, és eladta a „linxea” és a „linxeavie” kulcsszót. Ennek eredményeként a Linxea és Capdevielle pert indított a Sélection ellen.

A Párizsi Elsőfokú Bíróság azon a véleményen volt, hogy a doménnevek tartalékolása – ideértve a Linxea cég nevét és kereskedelmi nevét is – a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütközik, mert egyetlen célja az lehet, hogy lehetetlenné tegye a Linxea számára új doménnevek tartalékolását, és meggátolja internettevékenységének további fejlesztését, minthogy a doménneveket soha sem használta aktív weboldalakon. Emellett a linxea és a linxeavie kulcsszó (amelyeknek nincs francia jelentése) megvásárlásával a Sélection megkísérelte a Linxea fogyasztóit eltéríteni, mégpedig a saját hasznára. Az elsőfokú bíróság azonban úgy gondolta, hogy nem történt védjegybitorlás. A doménnevek használatának hiánya kizárja bármilyen megtévesztés valószínűségét, és azoknak csupán a tartalékolása nem képez védjegyhasználatot, továbbá egy védjegyzett kifejezés használata kulcsszóként sem képez védjegyhasználatot. Ugyanakkor a Párizsi Elsőfokú Bíróság elrendelte a doménnevek átadását.

A fellebbezést követően a Párizsi Fellebbezési Bíróság részben hatálytalanította az elsőfokú döntést, megállapítva, hogy a linxea és a linxeavie kulcsszó eladása védjegyhasználatnak minősül, mert azt kereskedelmi tevékenység keretében végezték. A kulcsszavak eladásának célja az volt, hogy a Sélection átirányítsa a Linxea fogyasztóit a saját weblapjára, amelyen biztosítási tevékenységeket ajánlott. A fellebbezési bíróság azonban egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a doménneveknek csupán a tárolása nem képezett védjegyhasználatot, minthogy nem kínáltak eladásra árukat vagy szolgáltatásokat.

A Párizsi Fellebbezési Bíróság abban is egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy a doménnevek tárolása és a kulcsszavak eladása a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző cselekedet volt. Ezért megerősítette az elsőfokú bíróságnak a doménnevek átadására vonatkozó döntését.

India

A) Indiában 2010 májusában módosították a védjegy törvény végrehajtási utasítását. Ennek alapján a közönség teljes mértékben hozzáférhet a függő védjegybejelentések, elővizsgálati végzések, védjegy lajstromozások és védjegyek elleni felszólalások valamennyi részletéhez.

Egyúttal India elfogadta a Nizzai Osztályozás 5. kiadását, aminek folytán a korábbi 43 nemzetközi áruosztály helyett 45 osztályban fognak el védjegybejelentéseket.

B) A Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court) egy, a *Tata Sons* (Tata) és a *Green Peace India* és a *Green Peace International* (Green Peace) közötti vitát egy Green Peace-nek adott ajánlással döntött el.

A vita tárgyát a Green Peace egy olyan játéka képezte, amely az alábbi felirattal kezdődött „TATA kapuja a technóbékák végének kezdetét jelentheti. Célotok egyszerű: tessék meg

a teknősbékákkal a lehető legtöbb medúzát és egyéb tengeri teremtményt, közben kikerülve a TATA-démonokat ..., akik fenyegetik partmenti otthonotokat.” A „TATA-démonok” szemekkel ellátott TATA-logókból álltak.

A felsőbbíróság azt „javasolta” a Green Peace-nek, hogy távolítsa el a TATA-logót a játék szövegéből, mert azt a TATA becsmérő és rágalmazó jellegűnek tekinti. A döntés megállapítja: „A logó eltávolítása csupán javaslat, és nem utasítás. Nem utasítjuk Önöket a név használatának megszüntetésére, de fontolóra vehetik a logó használatának megszüntetését.”

Indonézia

A vizsgálatlan bejelentések számának növekedése az Indonéz Szabadalmi Hivatalt sem kerülte el, aminek az oka a hivatal vezetője szerint részben a szabadalmi elővizsgálók nem kielégítő száma, részben pedig az, hogy a bejelentők nem időben válaszolnak a hivatali végzésekre. Az utóbbi gond enyhítése érdekében az Indonéz Szabadalmi Hivatal vezetője körlevelet bocsátott ki, amelyben megerősíti, hogy az első hivatali végzés megválaszolásának határideje három hónap. Ha a bejelentő képtelen tartani ezt a határidőt, hivatali figyelmeztetést kap, amelyre két hónapon belül kell válaszolnia. Ha ezt a határidőt is elmulasztja, a bejelentést hivatalból visszavontnak tekintik.

Irán

Az iráni védjegy törvény módosítása szerint egy új védjegybejelentéshez be kell nyújtani a kereskedelmi lajstrombeli cégbejegyzés másolatát vagy egy azzal egyenértékű dokumentumot.

Ha a bejelentő magánszemély, elegendő, ha útlevelének fényképmásolatát nyújtja be.

Izrael

A) Az Izraeli Szabadalmi Hivatal döntőbírója, Yaara Caspi Shoshani által 2010. november 16-án hozott döntés azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy milyen mértékű módosítások engedhetők meg egy bejelentő számára azt követően, hogy a szabadalmi bejelentést publikálták.

Az ügy alapját képező, 149 567 számú szabadalmi bejelentés, amely egy nemzetközi bejelentés izraeli nemzeti szakaszának megindításából származott, a 3,3-difenilpropilaminok új származékainak stabil sóira vonatkozott, és a *Schwartz Pharma AG* (Schwartz) nyújtotta be. A bejelentést 2007 augusztusában publikálták, és 2008 áprilisában a *Teva Pharmaceutical Industries Ltd* (Teva) felszólalást nyújtott be ellene.

Mielőtt válaszolt volna a felszólalásra, a Schwartz kérelmet nyújtott be, hogy bejelentését módosíthassa. A kért módosítások a következőkre vonatkoztak:

- egyes vegyületek vagy az ilyen vegyületek előállítására szolgáló eljárások kizárása több igénypontból;

- a szubsztituensek változatainak korlátozása egy sajátos vegyületre bizonyos további igénypontokban;
- egy igénypont törlése és pótlása egy olyan új függő igényponttal, amely egyes előző igénypontokban meghatározott vegyületek kristályos alakjaira vonatkozott; és
- egy függő igénypont törlése.

A Teva nem emelt kifogást az első, második és negyedik módosítás ellen, és minthogy azok valóban korlátozták az igénypontok oltalmi körét, az elővizsgáló engedélyezte azokat.

A Teva azonban kifogást emelt a fenti harmadik módosítás ellen, amelyben a Schwartz törölt egy igénypontot, és azt egy új függő igényponttal helyettesítette. A Teva azzal érvelt, hogy először meg kell vizsgálni: ez a módosítás összhangban van-e a szabadalmi törvény 65. szakaszában foglaltakkal, nevezetesen azzal, hogy a módosítás célja a leírásban előforduló hiba tisztázása vagy kiküszöbölése, vagy pedig az igénypontok oltalmi körének a korlátozása. Az elővizsgálónak csak az e kérdésekre adható pozitív válasz esetén kellene azt vizsgálnia, hogy ez a módosítás kielégíti-e a szabadalmi törvény 66. szakaszának rendelkezését, nevezetesen azt, hogy a módosítás nem eredményezi az oltalmi kör bővülését, és a leíráshoz sem ad hozzá semmi olyat, ami lényegileg nem volt benne az eredeti bejelentésben.

A Schwartz azzal érvelt, hogy mindaddig, amíg az új igénypont nem tágítja az igénypontok oltalmi körét, a módosítást a 66. szakasz alapján engedélyezni kell. Azzal érvelt továbbá, hogy a szabadalmi törvény olyan értelmezése, hogy egy szabadalom módosítása csak egy sajátos igénypont korlátozása útján lehetséges, műszaki megközelítést tükröz, és nem alapszik a szabadalmi törvény szóhasználatán, továbbá csökkenti a bejelentő jogait, akinek a szabadalmát már elfogadták.

A döntőbíró megállapította, hogy a szabadalmi törvény 65. szakasza, amely meghatározza azokat a körülményeket, amelyek mellett egy szabadalmasnak joga van egy szabadalom módosítását kérni, és 66. szakasza, amely az ilyen módosítás engedélyezésének feltételeit határozza meg, együttes, nem pedig alternatív követelményeket szab meg, amelyeket a kért módosításnak ki kell elégítenie.

A döntés megállapítja továbbá, hogy egy új függő igénypont nem csökkenti a többi szabadalmi igénypont által biztosított kizárólagos jogot, és ezért nem vélelmezhető, hogy korlátozza a szabadalom oltalmi körét, ami a 66. szakasz szerint előfeltétele egy módosítás engedélyezésének. Ilyen vonatkozásban a döntőbíró leszögezte, hogy a szabadalmi törvény a szabadalom publikálása után nem teszi lehetővé függő igénypontok beiktatását. Ezt a véleményét azzal támasztotta alá, hogy kifejtette: a függő igénypontok az oltalom alternatív vonalait képezik olyan esetekben, amikor a független igénypontot túl tágnak találják, és ezért a bejelentő – szabadalmát védő stratégiaként – függő igénypontok beiktatásához folyamodik. Ez a megoldás azonban nem egyeztethető össze a 65. szakaszban meghatározott alábbi három körülmény egyikével sem:

- a jogalkotó szándéka az volt, hogy engedélyezze a leírásban előforduló hiba kiküszöbölését, de nem a szabadalmi oltalom megvédésének stratégiájában;

- egy új igénypontot nem lehet a szabadalmi leírásban bárminek a tisztázására használni, ami tisztázást igényel; és
- bár a törvény nem adja meg a módot, hogyan kell a bejelentőnek az igénypontjait korlátozni, nyilvánvaló, hogy a korlátozásnak szűkítenie kell az eredetileg igényelt oltalmi kört, és nem szabad felhasználni a szabadalmas védekezésének alternatívájaként.

A fentiek alapján a döntőbíró elfogadta a Teva tiltakozását a szabadalmi bejelentés kért módosításának részeként egy új igénypont hozzáadása ellen.

B) *Galel Yassin* (Yassin), a palesztinok által igazgatott területek arab lakosa Kínából olcsó edzőcipőket importált, amelyeket a helyi piacokon 1200-1800 forintnak megfelelő áron értékesített. A cipők mindkét oldalán látható négy diagonális csík miatt az *Adidas* azt állította, hogy ezáltal bitorolta az ő híres, három csíkből álló logóját. Ennek alapján az izraeli vámhatóságok a gyanított védjegybitorlás miatt az árut lefoglalták Izraelbe való belépésekor.

Yassin tárgyalni kezdett az Adidassal, és felajánlotta, hogy a négy csíkon keresztül egy további csíkot húz, vagy egy nagy keresztet helyez a csíkok fölé, azonban javaslatát az Adidas elutasította.

A bíróságon Michal Agmon-Gonen bíró elutasította az Adidas keresetét, és úgy döntött, hogy az összetévesztésnek nem áll fenn sem az objektív, sem a szubjektív valószínűsége, mert a fogyasztók tudatában lennének annak, hogy a cipők olcsó utánzatok, és nem piacvezető termékek. Yassin három helyen is ellátta a cipőket „Sydney” megjelöléssel, és nem tüntetett fel az árukon Adidas feliratot vagy háromcsíkos Adidas-szimbólumot. Arra vonatkozóan is bizonyítékot szolgáltatott, hogy más gyártók, így a Skechers is négy csíkből álló díszítést alkalmaz az általa gyártott cipőkön.

Az Adidas korábbi izraeli és külföldi döntésekre hivatkozott, amelyek az ő javára szóltak. A bíró kifogásolta, hogy az Adidas agresszíven alkalmazza saját súlyát a gyenge versenytársakkal szemben, akik általában képtelenek elviselni a saját védelmükkel járó pénzügyi megterhelést, és ezt a védjeggyel való visszaélésnek minősítette, azonban közérdek, hogy versenytársként mások is importáljanak lábbelit. A bíró elismerte ugyan, hogy léteznek különböző jogi alapelvek, amilyen a híres védjegyek hígitása, de elsőrendű fontosságúnak ítélte a közjót és a versenyt.

Agmon-Gonen bíró döntésének a lényege, hogy nem tartja kötelezőnek azt az irányzatot, amely a védjegyeket és az árujelzőket önmagukért való tulajdonnak (*property per se*) tekinti. Szerinte a védjegy egyszerűen az áruk gyártójának vagy szolgáltatójának a jelzésére szolgál. Minthogy nem állt fenn az összetévesztés valószínűsége, Yassin az Adidas cég drága cipői helyett egy olcsó változatot kínált.

Kanada

A) A Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Tanács (Canadian Intellectual Property Council, CIPC) egy jelentést tett közzé „Innováció egy jobb holnapért: a szellemtulajdon-védelmi

rés lezárása Kanadában a gyógyszersektorban” címmel, amelyben a gyógyszeripart befolyásoló törvények és rendeletek javítását és a szellemi tulajdon fokozottabb védelmét sürgeti ezen a területen.

A jelentés ajánlja, hogy Kanada valósítsa meg az alábbi három javaslatot annak érdekében, hogy a gyógyszergyártás területén előmozdítsa a beruházást, és versenyképes környezetet hozzon létre a gyógyszerkutatás területén.

1. A kutatásra alapozó vállalatok számára annak engedélyezése, hogy a „Szabadalmazott gyógyszerek (hozzájárási értesítés) rendelkezései” [Patented Medicines (Notice of Compliance) Regulations] alapján fellebbezhessenek egy kedvezőtlen bírósági döntés ellen.

2. Olyan további adatvédelem megvalósítása, amely mind terjedelemben, mind időtartamban egyenértékű azzal, amit Kanada legfontosabb kereskedelmi partnerei és versenytársai nyújtanak.

3. Az ötéves szabadalmi oltalmi idő helyreállítási (patent term restoration, PTR) rendszer megvalósítása a gyógyszer-engedélyezési eljárás késedelmének ellensúlyozására.

B) A Kanadai Szellemi tulajdon-védelmi Hivatal (Canadian Intellectual Property Office) bejelentette, hogy a szabadalomengedélyezés gyorsítására vonatkozó (PPH) kísérleti megállapodás sikerére való tekintettel az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalával új PPH-egyezményt köt. Az egyezmény szerinti követelmények és eljárás ugyanaz marad, mint a kísérleti megállapodásban előírtak.

Az új megállapodás 2011. január 31-én lépett hatályba, és két évre szól. Miként egyéb PPH-programok esetén is, itt sincs előírva hivatali illeték az egyezmény alapján benyújtott gyorsított vizsgálat kérelmezésére.

A Kanada–USA PPH-program bevezetése óta a kanadai hivatal további PPH-programokat hozott létre a dán, a dél-koreai, a finn, a japán, a német és a spanyol szabadalmi hivatallal.

Kína

Az *Audi* gépkocsimodelljeinek A3, A4, A5 és A6 jelölését lajstromoztatni kívánta, kérelmét azonban a védjegyhivatal elutasította, és ugyanezt tette az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Védjegy-felülvizsgálati Tanácsa is. Ezt követően az *Audi* a pekingi 1. számú Közbenső Népbírósághoz fordult jogorvoslatért, azonban fellebbezését az is elutasította.

Ezután az *Audi* a TT, a Q7, az S3 és az S4 védjegyet kívánta lajstromoztatni, azonban ezekkel sem volt szerencséje. A védjegyhivatal megállapította, hogy a közönséges betűkből és számokból álló, sajátos kifejezési forma nélküli védjegyek, amelyek az *Audi* gépkocsimodelljeit jelölik, nem rendelkeznek megkülönböztető jelleggel, és ezért nem lajstromozhatók. Ugyanezen a véleményen volt a védjegy-felülvizsgálati tanács és a közbenső népbíróság is.

Malajzia

A) Malajziában 2011. február 15-től kezdve módosított szabadalmi törvény lépett hatályba. Egyúttal jelentősen megemelték a hivatali illetékeket. A legfontosabb módosításokat az alábbiakban foglaljuk össze.

Az érdemi vizsgálati kérelmet a bejelentés napjától számított 18 hónapon belül kell kérni; ez a határidő korábban két év volt. A 2011. február 15. előtt benyújtott bejelentések esetén, ha még nem kértek érdemi vizsgálatot, továbbra is a kétéves időhatár érvényes. Mindkét esetben az új illetékeket kell befizetni.

Az a bejelentő, aki kéri vagy kérte bejelentésének érdemi vizsgálatát, kérheti a hivatal elnökétől, hogy az elsőbbségi vagy bejelentési naptól számított 18 hónap eltelte után bejelentését vessék alá gyorsított vizsgálatnak. Az ilyen kérelem benyújtásával egyidejűleg le kell róni az előírt illetéket, és be kell nyújtani egy eskü alatti nyilatkozatot, amely a kérelem alátámasztására az alábbi okok valamelyikét jelöli meg:

- a gyorsított vizsgálat nemzeti vagy közérdeket szolgálna,
- bitorlási eljárás van folyamatban, vagy bizonyíték van a bitorlásra,
- a bejelentő a találmányt már kereskedelmileg értékesíti vagy azt tervezi,
- a találmány zöld technológiára, vagyis környezetvédelemre vonatkozik,
- a gyorsított vizsgálatra pénzügyi támogatások elnyeréséhez van szükség,
- bármilyen egyéb ok.

A hivatal elnökének jóváhagyása után öt napon belül további kérelmet kell benyújtani a gyorsított vizsgálat iránt, az előírt illeték lerovásával együtt.

A gyorsított vizsgálatot kérő bejelentő három héten belül köteles megválaszolni egy elővizsgálati jelentést, szemben a rendes vizsgálat esetében előírt két hónap határidővel. Ha a bejelentő elmulasztja a háromhetes határidőt, a gyorsított vizsgálatra irányuló kérelmet visszavontnak tekintik, és a bejelentést a rendes elővizsgálati eljárás szerint vizsgálják tovább.

A Malajziai Szabadalmi Hivatal bevezette az elektronikus bejelentési rendszert, vagyis a szabadalmi bejelentések elektronikusan is benyújthatók.

B) 2011. február 15-én a módosított védjegy törvény is hatályba lépett, amelynek főbb rendelkezéseit az alábbiakban foglaljuk össze.

A legfontosabb változás, hogy a védjegybejelentés benyújtásától számított négy hónapon belül kérni lehet a bejelentés gyorsított vizsgálatát. Az erre vonatkozó kérelemmel egyidejűleg le kell róni az előírt illetéket, és be kell nyújtani egy eskü alatti nyilatkozatot, amely a kérelmet az alábbi indokok valamelyikével támasztja alá:

- a gyorsított kérelem megadása nemzeti vagy közérdeket szolgál,
- bitorlási eljárás van folyamatban, vagy bizonyíték van a bitorlásra,
- a gyorsított vizsgálatra pénzügyi támogatások elnyeréséhez van szükség,
- bármilyen egyéb ok.

A védjegy-bejelentési eljárás valamennyi illetékét lényegesen megemelték.

Németország

A) 2011. június 1-jétől kezdve a Német Szabadalmi Hivatalban (Deutsches Patentamt, DPA) a szabadalmakra és a használati mintákra vonatkozó minden aktát elektronikusan fognak kezelni a bejelentéstől az elővizsgálati eljárás végéig, és a felszólalási eljárásban is.

Az átszervezés 2011 májusa és szeptembere között a hivatali eljárásban késedelmekhez fog vezetni. Ezért a DPA a folyó hivatali végzések elintézésére a szokásos négy hónapnál hosszabb határidőt fog engedélyezni.

B) Németországban egy termék párhuzamos forgalmazása kisebb kártérítést eredményezhet, ha a bitorló tájékoztatja a termék tulajdonosát a termék forgalmazásának megkezdése előtt, és a csomagolást megfelelően módosítja. Erre hivatkozott egy gyógyászati termék párhuzamos importőre, aki az Európai Unió egy másik országában előállított, Zoladex nevű gyógyszert árusított Németországban, és arra számított, hogy a fentiekre hivatkozva a bitorlási pert könnyen megússza.

Az ügy végül a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (Bundesgerichtshof, BGH) került, amely elutasította az alperes érvelését, mert az nem tájékoztatta a gyógyszer eredeti tulajdonosát, és a gyógyszer eredeti csomagolását sem változtatta meg. Ezért a gyógyászati termék párhuzamos forgalmazása bitorlásnak minősült. A védjegytulajdonos számára megítélt kártérítés összege megegyezett a párhuzamos importőr teljes hasznával.

C) Egy sebészeti fűzőeszközre vonatkozó európai szabadalom Németországra érvényesített részét megtámadták egy engedélyezés utáni megsemmisítési eljárásban. A kérelmező eredményesen érvelt a Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) előtt azzal, hogy a per tárgyát képező szabadalom érvénytelen, mert a szabadalmi leírás nyitva hagyta azt a kérdést, hogyan lehet biztosítani a fűzőelemek irányítottágát, különös tekintettel a leírt előnyös kiviteli alakokra. Így egyáltalán nem volt kinyilvánítva ténylegesen megvalósítható kiviteli alak, és szakember nem volt képes megvalósítani a találmányt az Európai Szabadalmi Egyezmény 83. szakasza szerint.

Az ügy a BPG-től a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (Bundesgerichtshof) került, amely nem követte a kérelmező érvelését, és rámutatott, hogy az Európai Szabadalmi Egyezmény 83. szakasza nem írja elő, hogy a találmánynak legalább egy kiviteli alakját megvalósítható módon olyan részletességgel kell kinyilvánítani, mint egy újdonságrontó anterioritásban. Elegendő, ha a szakember műszaki tudása és ügyessége alapján ki tudja tölteni a kinyilvánítás információs réseit, feltéve, hogy ez önmagában nem kíván feltalálói tevékenységet. Szükség esetén a szakember tájékoztató kísérleteket is végezhet.

Így a BGH arra a következtetésre jutott, hogy ha a vitás szabadalom nem nyilvánít is ki megvalósítható példát, a szabadalom ennek ellenére elegendő műszaki tájékoztatást nyújthat ahhoz, hogy egy szakember képes legyen kitölteni az információs réseket, és eredményesen meg tudja valósítani a találmányt.

D) Az alábbi ábrás védjegyet kép-, hang- és adattároló eszközökre, papírárukra, ruházati cikkekre és játékokra kívánták lajstromoztatni, azonban a Német Védjegy hivatal a védjegykérelmet 2011. január 14-én elutasította arra hivatkozva, hogy az nem rendelkezik a német védjegy törvény 8(2) szakasza alapján megkívánt megkülönböztető képességgel.

A „hey” szó a köznapi beszédben használt általános üdvözlő kifejezés, amely egy másik személy figyelmének felkeltésére szolgáló, illetve csodálkozást vagy dühöt kifejező felkiáltó szó. Ezért nem tekinthető megkülönböztető jellegűnek, hanem csupán általános jellegű hirdető üzenetnek. A lajstromoztatni kívánt védjegy grafikai kivitelezése, vagyis a fehér szegélyű betűk fekete háttéren megkülönböztető jelleg nélküli általános mintának tekinthetők, ami nem lépi át a megkülönböztető képességnek megfelelő oltalmi határt.

E) A COMPLETE védjegyet pelenkákkal kapcsolatban kívánták lajstromoztatni Németországban, miután hasonló termékekre az Amerikai Egyesült Államokban már lajstromozták. A BPG úgy döntött, hogy ezt a szót Németországban nem lehet pelenkára lajstromozni, mert az angol „complete” kifejezés, amely Németországban is „teljes, tökéletes” jelentésű, magára a termékekre nézve leíró jellegű, és nem tekintik az üzleti eredet jelzőjének. Emellett a „complete” kifejezés nélkülözi a megkülönböztető jelleget is.

Az a tény, hogy ezt a védjegyet az Amerikai Egyesült Államokban már lajstromozták pelenkára, nem változtat azon a tényen, hogy az Németországban nélkülözi a megkülönböztető jelleget, mert az amerikai lajstromozás nem bír sem kötelező, sem jelző hatással. Egy védjegy lajstromozhatóságának kérdését csupán a törvény alapján kell megítélni, nem pedig korábbi döntések alapján.

Olaszország

A) A Bari Bíróság szellemi tulajdonnal foglalkozó részlege egy 2010. június 30-i döntésben megállapította, hogy az Adidas jól ismert, három csíkból álló védjegyét bitorolták hasonló termékeken négy csík használata által.

A bírósági döntés hangsúlyozza, hogy Adidas védjegye elterjedtsége és hírneve folytán széles körű oltalmat élvez. Ezért egy negyedik csík hozzáadása nem elegendő annak a lehetőségnek a kizárásához, hogy a fogyasztók legalább kapcsolatot állapítsanak meg az Adidas és a négy csíkot viselő áruk között. A bíróság a kétféle jelet azonosnak tekintette, mert egy negyedik csík hozzáadása a fogyasztók szempontjából lényegtelennek volt tekinthető. Ezért az európai védjegyirányelv (89/104/EEC) 5(1)(a) és (b), valamint 5(2) szakasza alapján megtiltotta a négy csík használatát.

Ilyen téren a Milánói Bíróság hozott iránymutató döntést 2005. október 28-án, amikor egy pornósztrár társaságának megtiltotta a BULGARI név használatát gazdasági tevékenységükben. Ugyanez a bíróság 2007. augusztus 27-én megtiltotta az UPSTAR védjegy használatát alkalmi ruházatokon, mert fennállt az összetévesztés valószínűsége a fürdőruházat terén

jól ismert PIN-UP STAR védjeggyel. Mindhárom ügyben a vásárlóközönség észlelése volt döntő, ami összhangban van az európai uniós esetjoggal.

B) Olaszországban 1990 óta megvannak a jogi keretei annak, hogy be lehessen vezetni a védjegyek elleni felszólalást, azonban mostanáig több gyakorlati és szervezeti tényező miatt a vonatkozó előírások nem léptek hatályba. Az Olasz Szabadalmi és Védjegy hivatal egy magas beosztású tisztviselője április elején a Szellemtulajdon-védelmi Szakértők Olasz Intézetének összejövetelén azt közölte, hogy a 2011. május 1-jétől kezdve benyújtott olasz védjegybejelentések ellen már fel lehet majd szólni, mert az Olasz Szabadalmi és Védjegy hivatal jelenlegi igazgatója el van szánva arra, hogy megszünteti azokat az akadályokat, amelyek mostanáig gátolták Olaszországban a védjegyek elleni felszólalás intézményének bevezetését.

Románia

Romániában 2010. május 9-én módosították az 1998. évi védjegy törvényt, és a vonatkozó végrehajtási utasítás 2010. december 1-jén lépett hatályba.

A védjegy törvény módosítását az tette szükségessé, hogy Románia 2007. január 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz, és a módosítások révén a román törvényt összhangba kívánták hozni a közösségi védjegy törvénnyel. Ugyanakkor egyes módosításokkal egyértelműbbé kívánták tenni olyan helyzeteket, amelyek nehézségeket okoztak az 1998. évi törvény érvényesítésekor.

A főbb módosításokat az alábbiakban foglaljuk össze.

Az új törvény szerint az elővizsgálónak a védjegybejelentéseket nem kell korábbi jogokkal való ütközésre vizsgálnia. A korábbi jogok továbbra is gátolják egy új védjegy lajstromozását, de csupán felszólalási vagy érvénytelenítési eljárásokban érvényesíthetők. Ilyen vonatkozásban az új törvény nagyon hasonlít a közösségi védjegy törvényhez.

Korábbi jogot képviselnek a korábbi bejelentési nappal rendelkező védjegy lajstromozáson kívül többek között a Romániában hírnévnek örvendő védjegyek eltérő árú és szolgáltatások esetén is, ha a későbbi védjegy használata révén tisztességtelen haszon származna a hírnévnek örvendő román jog megkülönböztető jellegéből vagy hírnevéből. A régi védjegy törvény szerint hasonló rendelkezés vonatkozott a híres védjegyekre.

A módosított törvény rövidített határidőket ad meg a felszólalási és a fellebbezési eljárások esetén, amivel rövidíteni kívánják a lajstromozási eljárást. A felszólalási határidő most a korábbi három hónap helyett két hónap a bejelentés publikálásától számítva. A felszólalás részletes indokolását további két hónapon belül lehet benyújtani. A bejelentőnek a felszólalásra vonatkozó értesítés keltétől számított harminc napon belül kell válaszolnia. A felszólalást és az arra adott választ egy felszólalási bizottság vizsgálja meg, amely nem hozza nyilvánosságra döntését, hanem a belső döntést megküldi az elővizsgálati osztálynak. A felszólalási bizottság döntését tartalmazó határozatot az elővizsgáló továbbítja. Ez ellen a

döntés ellen a korábbi három hónap helyett egy hónapon belül lehet fellebbezni a Román Szabadalmi Hivatal Fellebbezési Tanácsánál. A fellebbezéssel együtt be kell nyújtani legalább egy minimális indokolást. A régi törvény szerint az indokolást elegendő volt a fellebbezési tanács előtti első meghallgatás alkalmával beterjeszteni. Még nem világos, hogy most is elegendő-e ekkor benyújtani a teljes indokolást.

A módosított törvény pontosabban határozza meg azokat a tevékenységeket, amelyeket a védjegytulajdonos megtilthat, amikor tulajdonosi jogait gyakorolja. A régi törvény szerint nem volt világos, hogy a szállítási tevékenység bitorlásnak minősül-e, bár a bírók többsége az ilyen tevékenységet bitorlásnak tekintette.

Az új törvény szerint bitorlásnak minősül:

- a védjegy felerősítése termékekre és csomagolásra,
- szolgáltatások felajánlása a védjegy használata mellett eladásra vagy kereskedelmi tevékenységre,
- a védjegyet viselő áru szállításával kapcsolatos bármilyen tevékenység (ezt tehát a módosított törvény egyértelműen bitorlásnak minősíti),
- a védjegy használata dokumentumokon vagy hirdetésekben.

Szingapúr

A *PT Swakarya Indah Busana* (Busana) v. *Dhan International Exim Pte Ltd* (Exim)-ügyben a Busana kérte az Exim *EMPEROR MARTIN* védjegyének (azonos méretű betűkkel és egy csillag ábrájával) az érvénytelenítését azon az alapon, hogy az Exim rosszhiszeműen lajstromoztatta védjegyét, és emellett azt nem is szándékozott használni a lajstromozott formában.

A Busana öltözékeket állított elő *MARTIN* és *MARTIN PACEMAKER* védjeggyel.

A felsőbbíróság (High Court) megállapította, hogy az Exim nyilvánvalóan lemásolta a Busana védjegyét, és ezt szándékosan, vagyis rosszhiszeműen tette. Emellett az Exim által a gyakorlatban használt védjegyben az „emperor” szó feltűnően kisebb betűkkel volt írva, mint a „Martin” szó, vagyis az Exim szándékosan a „Martin” szóra helyezte a hangsúlyt.

A fenti okok miatt a felsőbbíróság érvénytelenítette az Exim védjegyét.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítése

Az iparjogvédelmi és szerzői jogi jogsértések alapján alkalmazható eljárások és jogorvoslatok tekintetében valósít meg harmonizációt az Európai Parlament és az Európai Tanács által 2004. április 29-én elfogadott 2004/48/EK irányelv, amely a tagállamok számára kötelezettséget ír elő arról, hogy 2009. április 29-ig jelentést kellett készíteniük az Európai Bizottság számára az irányelv gyakorlatba vételéről és alkalmazási tapasztalatairól.

Az Európai Bizottság a tagállamoktól kapott értékelések alapján 2011. január 10-én jelentést és egy ahhoz kapcsolódó munkadokumentumot adott ki a fenti európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról. Ez a jelentés értékelést tartalmaz az irányelv végrehajtásáról. Az értékelés szerint az irányelv kedvező hatást gyakorolt a szellemi tulajdon-jogok védelmére.

A Bizottság felkérte a tagállamokat, hogy 2011. március 31-ig tegyenek észrevételt a jelentéssel kapcsolatban.

A szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének kérdései az Európai Unió Tanácsának Magyar Elnöksége napirendjén is szerepelnek, és a magyar elnökségnek kell koordinálnia az irányelvvel kapcsolatos szakértői megbeszéléseket.

Szíria

A *Jazmati Leather Trading Industry Co.* (Jazmati) szíriai cég 2007. június 14-én kérelmet nyújtott be a NEW BALANCE védjegy lajstromozása iránt a 25. áruosztályban.

A védjegybejelentés ellen felszólalt a *New Balance Athletic Shoe, Inc.* azon az alapon, hogy Szíriában és ezen kívül 198 országban lajstromoztatta a NEW BALANCE védjegyet, amely világszerte jól ismert, és az új védjegy lajstromozás megtévesztené a vásárlóközönséget a védjegy eredetét illetően. Emellett az új védjegybejelentés lajstromozása a Párizsi Unió Egyezménybe is ütközne, mert Szíria tagja ennek az egyezménynek.

A védjegy hivatal helyt adott a felszólalásnak, ami ellen a Jazmati fellebbezett, azonban a fellebbezési bizottság megerősítette a védjegybejelentés törlésére vonatkozó hivatali határozatot.

Tajvan

A) A gyorsított szabadalmi elővizsgálat egyéves kísérleti programja után a Tajvani Szellemi tulajdon-védelmi Hivatal úgy döntött, hogy 2010. január 1-jétől kezdve formába önti és meghosszabbítja a gyorsított szabadalmi elővizsgálat kérelmezésének lehetőségét. Az új program szerint egy bejelentő akkor kérhet gyorsított szabadalmi elővizsgálatot, ha bejelentése elővizsgálati vagy újbóli vizsgálati szakaszban van, amelyben egy megfelelő külföldi szabadalmi bejelentést érdemileg vizsgáltak és engedélyeztek, vagy amelyben a párhuzamos amerikai, európai és/vagy japán bejelentést még nem engedélyezték, de kutatási vagy elővizsgálati jelentést adtak ki vele kapcsolatban, vagy pedig amelyben a bejelentőnek az igényelt találmányt kereskedelmi célokra kell gyakorlatba vennie.

2009-ben hazai, vagyis tajvani bejelentők 532 esetben, külföldi bejelentők 362 esetben, vagyis összesen 894 esetben kértek gyorsított vizsgálatot. 2010. január 1-je és október 9-e között hazai bejelentők 897 esetben és külföldi bejelentők 280 esetben, vagyis összesen 1177 esetben kértek gyorsított vizsgálatot.

B) A nemzetközi szállodaláncot üzemeltető *Aman Group* (Aman) kérte a tajpei *Aman Properties Group* (APG) *aman* védjegyének törlését saját AMAN és AMANRESORTS védjegyéhez viszonyított hasonlósága miatt.

Az APG azt állította, hogy védjegyét eltérő szolgáltatásokra használják, és a fogyasztók képesek megkülönböztetni az ő védjegyét az Aman védjegyeitől. Az Aman viszont számos utazási magazint nyújtott be a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál, amelyek azt bizonyították, hogy korábban használta az *aman* védjegyet, mint az APG.

A hivatal megállapította, hogy az APG védjegye csak annyiban különbözik az Aman védjegyétől, hogy kisbetűkkel van írva, de kiejtése és megjelenése hasonló. Ezért törölte az APG AMAN védjegyét.

C) A német August Storck KG (Storck) cég a WERTHER'S ORIGINAL védjeggyel forgalmazza világhírű karamellás cukorkáit. 2009-ben tudomására jutott, hogy a tajvani *Unix Tech Co., Ltd.* (Unix) 2008-ban lajstromoztatta Tajvanon a VERTER védjegyet szintén karamellás cukorkákra. Ezért a Storck kérte az Unix védjegyének a törlését.

A Szellemtulajdon-védelmi Bíróság döntésében megállapította, hogy a két védjegy első betűje eltérő (W, ill. V), és e két betű kiejtése sem hasonló. Emellett az Unix védjegyét egy virág rajza kíséri, amely nagyobb a szóvédjegynél. Így a fogyasztók a két védjegyet nem tekintik azonosnak. Ezért a bíróság elutasította a Storck törlési kérelmét.